

Найда

Найда — це Миколчин пес. Найда Миколку охороняє.

Якщо хлопчик надумає іти до школи, Найда проводить його аж до воріт. І чекає за парканом, переховуючись від Прибиральниць та Завгоспа, аж поки Миколці не обриднуть уроки, й вони знову не будуть разом.

Школа — чужак. Вона тхне Миколчиними почервонілими вухами й зауваженнями в щоденнику. Школа вважає Миколку поганим учнем і навіть ледарем. Найда потайки завжди гарчить на Школу й не проти б її покусати.

Якщо ж Миколка до школи не йде, вони вдвох пересиджують уроки в Халабуді. Точніше, пересиджує Миколка — Найда сторожує біля входу.

Стіни Халабуди зроблено з дощок і фанери, вхід завішано старою мішковиною. А дах — зі шматків замшілого шиферу.

Про Халабуду не знає ніхто в цілім світі, бо вона ген-ген на пустирищі, в дерезі. У ній Миколка ночує, коли Вітчим погрожує вбити його.

Вітчим — чужак. Від нього несе часником, цигарками і перегаром. Вітчим обзиває Миколку байстряма, нахлібником, а Найду — шолудивим псом. Найда завжди гавкає на Вітчима й нападає, коли той без дрючка.

Перебувши уроки, Миколка зі своїм другом вибираються на Вулицю. Там вони воюють із місцевою паруботою: Миколка шпурляє в хлопчаків камінням, а Найда бігає за найдокучливішими.

Хлопці — чужаки. Від них пахне домашніми пиріжками й новим шкіряним взуттям. Вони дразнять Миколку бомжем і безпритульним. Проте хай Миколка тільки скомандує — Найда вмить їм штани полатає.

Усі ВОНИ: Школа, Вітчим, хлопчак — не люблять Найдиного хазяїна. І пес один-єдиний, хто знає, що Миколка — герой, і що він хороший. Коли Найду, ще як був цуценям, ВОНИ кинули в багнюку, то не хто інший, а Миколка його врятував.

Відтоді Найда став Миколчиним.

Натинявшись на Вулиці, вони йдуть на Смітник. На Смітнику можна знайти чимало потрібних речей, а то чим-небудь і поживитись. Миколка нишпорить, а Найда стереже добуті скарби від нічийних собак.

Буває, замість іти на Смітник, вони блукають Дворами. Там теж можна дещо підібрати.

Он лежить на лавці яскравий, просто-таки пречудовий Конструктор. Його власниця, маленька Дівчинка, самотньо порпається в пісочку.

Найда не певен, що Миколка чинить правильно. Але розуміє, що такого яскравого, пречудового Конструктора в нього ніколи не було. До того ж нащо Конструктор — Дівчинці?

І ось вони вже, ледве стримуючись, щоб не побігти, поспішають у бік Халабуди. А яскравий, просто-таки пречудовий Конструктор побрязкує в Миколчиних руках.

Аж тут іззаду хапає Миколку за комір її Тато.

Вони змушені повернутись до Двору.

Дівчинка плаче. Її Тато сварить Миколку.

Дівчинка і Її Тато — чужаки. Від Дівчинки смердить милом і цукерками, від Тата — потом, тяжкою роботою і любов'ю до своєї дівчинки. Найда навіть гидує кусати їх, тільки погрозово шкірить зуби.

Миколка віддає Конструктор, похмуро колупаючи землю носом по рваної кросівки.

Яка ганьба! Краще б Найда з'їв дохлу мишу! Краще б його подряпали прибудні коти!

— Найдо, за мною! — бадьориться Миколка.

Найда робить хвоста «бубликом»: ду-уже нам потрібні ваші нікчемні Конструктори!

З гідністю гавкнувши на прощання, Найда вибігає з Двору.

Вслід за своїм незмінним героєм і повелителем.

Вечеря

З якогось дива так виголодніли!.. Миколка з'їв би уже й слона. А Найда проковтнув би й равлика, який повзе оно, мабуть, у свою осінню сплячку. Ні, ну, звісно, проковтнув би, якби не гидувався! Так-так, Миколка має рацію — того не варто їсти!

Вони обмацали голодними очима Вулицю і навіть пробіглися Дворами, але, крім кількох поморщених падалиць-симиринок, не намацали нічого. Та зів'ялі яблука ще дужче розворушили голод.

Вирішили зганяти до Миколчиної хати.

Миколка поставив Найду «на шухері», а сам, скрадаючись, поліз між бур'янами. Позазирав у вікна й похнюплено метнувся назад.

ЗМІСТ

Найда	5
Вечеря.....	8
Ураган.....	12
Товстуха	18
Бізнес	23
Чікса.....	26
Поєдинок.....	30
Урок	35
Розвідка.....	41
Гриби	47
Невдалий жарт	53
Знахідка	56
Порозуміння	59
Розвага	62
Помста	69
Жінка із запахом яблук	73
Як небо в річці втопилося	76
Ґіацинт	80
Примирення.....	85
Свято першого снігу	90
Святий Миколай.....	96